

MỘT BÀI GIẢNG VỀ NGÀY 30 THÁNG 4 - 2012

Lời giới thiệu: Xin giới thiệu toàn văn bài giảng Chúa nhật 29-04-2012 của Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám mục phó Tổng giáo phận Melbourne (Úc Đại Lợi) để mỗi người suy nghĩ và thực hành sự liên kết giữa Đạo và Đời sao cho thích hợp. Con người có cội có nguồn, dù tị nạn Cộng sản, xa quê hương nhưng vẫn không quên dân tộc còn đang chìm trong đói khổ, bạo tàn của Cộng sản, để có trách nhiệm đóng góp một chút gì cho dân tộc mau được Tự Do, Hạnh phúc. Xin đừng quên chúng ta là người Việt Tị nạn Cộng sản.

Vũ Xuân Đức

Kính thưa toàn thể quý ông bà anh chị em,

Một lần nữa, ngày 30 tháng 4, ngày ghi sâu trong ký ức của toàn dân Việt Nam như một ngày Quốc Nạn lại trở về với chúng ta, nhất là những người Việt tị nạn Cộng sản ở khắp nơi trên thế giới. Có nhiều người nói rằng chúng ta không nên nhìn về quá khứ nữa, chúng ta không nên tưởng niệm ngày quốc nạn hay quốc hận nữa mà hãy hướng về tương lai. Có không ít người còn nói rằng: “Việt Nam bây giờ đã đổi mới, chính thể Cộng sản đã thay đổi với thời đại, đâu còn gì để chúng ta phải ôn lại dĩ vãng xa xưa, hãy bắt tay vào việc xây dựng tương lai của đất nước trong tinh thần hòa hợp hòa giải dân tộc”.

Nhưng làm sao chúng ta có thể tiến về tương lai nếu chúng ta không biết nhận ra những bài học của lịch sử? Có “ôn cố mới biết tri tân”. Tôi thiên nghĩ rằng, không ai thiết tha với vận mệnh của dân tộc Việt Nam có thể làm ngơ trước những bài học của lịch sử. Nếu lịch sử là một dòng sông thì những bé tắc trong chiều dài của nó phải được đả thông cặn kẽ. Lúc đó dòng sông mới được chảy đều và làm tươi mát phì nhiêu cho đất Việt thân yêu; lúc đó chúng ta mới mong có tương lai tươi sáng.

Biến cố 30 tháng 4 năm 1975 đánh dấu một khúc ngoặt quan trọng trong lịch sử Việt Nam cận đại. Nó cũng đánh dấu một bé tắc dẫn đến một sự băng hoại toàn bộ cho cả đất nước và dân tộc Việt Nam. Khi bao nhiêu bom đạn của cuộc chiến ý thức hệ đã gây chết chóc thương tích và tàn phá trên những người dân vô tội; khi bao nhiêu những chiến sĩ bỏ mình nơi chiến trận, phơi thây không một nắm mồ hay chết dần mòn tức tưởi trong các trại cải tạo; khi những thương phế binh bị ruồng bỏ trong một xã hội vô nhân bản; khi cả triệu người phải bỏ nước ra đi, làm nạn nhân trên biển cả trong bao tải nhục đắng cay; khi cả khối dân Việt tại quốc nội phải sống trong một xã hội hoàn toàn băng hoại, bị cai trị bởi một chính thể đã bị đào thải trong thế giới tiến bộ; khi những người dân lưu vong tại hải ngoại chưa có cơ hội đóng góp vào tiến trình canh tân đất nước. Đây chẳng phải là những mệnh đề của người nhìn dưới lăng kính của kẻ chiến bại hay một nhóm người còn mang đầu óc hận thù chia rẽ. Nhưng đây là những bé tắc của lịch sử mà chỉ khi được khai thông mới mở ra một kỷ nguyên mới cho dân tộc.

Kính thưa toàn thể quý vị và nhất là các bạn trẻ,

Hôm nay chúng ta cùng “ôn cố tri tân” trong niềm tin vào tiến trình tất yếu của lịch sử. Lịch sử sẽ đào thải những gì không còn thích hợp. Dù có ngoan cố cưỡng lại, không ai có thể ngăn cản thế lực của lịch sử, cũng như không chính thể nào có thể làm ngược lòng dân mà tồn tại. Hôm nay chúng ta tưởng nhớ đến những nạn nhân trước và sau 30 tháng 4 năm 1975. Chúng ta cùng ôn lại những bài học của lịch sử. Nhưng trên hết, chúng ta hãy góp một bàn tay khai thông những bé tắc hầu cùng với toàn thể dân tộc mở ra một kỷ nguyên mới cho quê hương Việt Nam.

Lời Chúa hôm nay cho chúng ta sự an ủi và niềm tin vào một tương lai tươi sáng, một bình minh mà bóng tối của tà thần sẽ không chế ngự được. Thánh Phêrô đã dùng lời Thánh Vịnh để nói với dân chúng về Đức Kitô rằng “Phiến đá mà người thợ xây loại bỏ đã trở nên tảng đá góc tường”. “Người thợ xây” trong bối cảnh này chính là những con người tượng trưng cho thế lực của bóng tối và tội lỗi. “Người thợ xây” đây là Giuda, là quân dữ, là những kỳ mục, là Philatô, là Cêsarê, và đồng thời là tất cả những ai đứng về phía của sự dữ. Họ đã loại bỏ Đức Kitô, tức là loại bỏ ánh sáng và sự sống, công lý và sự thật cùng tất cả những giá trị nhân bản và siêu nhiên. Nhưng Đức Kitô là phiến đá bị họ loại bỏ đã trở nên tảng đá góc tường. Ngài đã chiến thắng trên tà thần và tội lỗi. Chiến thắng của Ngài vượt không gian và thời gian, để rồi những ai đứng về phía công lý và sự thật đều được thông phần vào chiến thắng của Ngài. Quả thế, dù cho thế lực của sự dữ lấn át sự lành, dù cho những kẻ cường bạo giết hại những bậc chí nhân, nhưng chúng ta có thể tin chắc vào sự viên mãn của công lý và sự thật trong Chúa Giêsu Kitô, viên đá tảng của niềm tin và niềm hy vọng chúng ta.

Trong bối cảnh của đất nước chúng ta hôm nay, “người thợ xây” là ai nếu không phải là chế độ phi nhân vong bản; “người thợ xây” là ai nếu không phải là những công cụ đàn áp cưỡng chiếm đất đai của người dân vô tội như công an, cảnh sát cơ động và côn đồ. Và “phiến đá bị họ loại bỏ” là ai nếu không phải là những người đấu tranh cho công lý và sự thật, là người giáo dân Thái Hà với lá cây vạn tuế, là Đồng Chiêm với một cây Thánh giá, là Cồn Dầu với một Nghĩa trang thiêng liêng, là anh Việt Khang với một Bài ca ái quốc, hay là dân oan với chỉ những Tiếng kêu than vô vọng. Như Thiên Chúa đã thực hiện qua sự khổ nhục, sự chết và sự sống lại của Đức Kitô, Ngài cũng sẽ thực hiện nơi những ai đứng về phía của công lý và sự thật. Chúng ta hãy vững tin và liên đới với nhau trong cùng một lý tưởng, một giấc mơ, một mục đích là ngày khai hoàn của chân thiện mỹ trên quê hương mến yêu.

“Ta là mục tử nhân lành. Ta hiến mạng sống vì chiên ta”. Lời Chúa trong bài Phúc Âm hôm nay nói lên một chân lý bất hủ là chỉ có tình yêu hiến thân cho người khác mới là lẽ sống của người tín hữu. Sự mạng của Đức Kitô cũng chính là hiến thân để sự sống viên mãn được thể hiện nơi con người. Hôm nay, một cách đặc biệt, chúng ta tưởng nhớ đến những người con của Tổ quốc đã vì nước vong thân. Họ đã chẳng màng danh vọng, vinh quang, phú quý hay trường thọ. Họ hy sinh chính mạng sống ngay trong tuổi thanh xuân để quê hương có ngày tươi sáng. Chúng ta nghiêng mình kính cẩn trước những gương anh linh của Tổ quốc. Chúng ta hãy cùng nhau hướng về mục đích mà chính họ đã làm những viên gạch lót đường: đó là sự sống viên mãn cho tha nhân, sự phục hưng cho dân tộc, và sự trường tồn của cơ đồ Tổ quốc.

Kính thưa quý ông bà anh chị em,

Ngày 30 tháng 4 không chỉ là một ngày quốc hận hay quốc nạn. Nó là ngày mà chúng ta, nhất là những thế hệ trẻ phải “ôn cố tri tân”. Nó là ngày chúng ta cùng đồng viên tranh đấu cho một tương lai Việt Nam tươi sáng hơn. Trong tinh thần Phục Sinh, người tín hữu chúng ta nhìn vào biến cố lịch sử đó như là đoạn đường chúng ta phải đi để tiến vào tương lai vinh thắng. Chúng ta phải can trường bước theo con đường mà các anh hùng hào kiệt đã đi trước chúng ta, vững tin vào sự viên mãn của công lý và sự thật trong Chúa Giêsu Kitô, viên đá tảng của niềm tin và niềm hy vọng chúng ta. Hãy liên kết thành sức mạnh để phá tan xiềng xích của sự bạo tàn, dối trá, và gian ác là chế độ Cộng sản. Hãy cùng nhau khai thông dòng sông lịch sử để nó được chảy và làm tươi mát phi nhiêu cho đất Việt thân yêu. Xin Thiên Chúa chúc lành và kiện toàn cho mọi hy sinh và nỗ lực của chúng ta, người con dân của Tổ quốc trong và ngoài nước đang khát khao và tranh đấu cho công lý. Hãy vững tin tiến về bình minh mới, ngày mùa gặt mới của quê hương, vì “người đi gieo trong đau thương sẽ về giữa vui cười”.

Đức Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Xuân Đức, [GX/CTĐVN, VA](#) chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, May 3rd, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH*